

آدوايتا در ذن و تائو

رامش بالسکار

مترجم: ليلا امانت ملایي

چاپ: سوم

نشر ترنگ

سرشناسه: بالسکار، رامش اس.، ۱۹۱۷-۲۰۰۹م.

Balsekar, Ramesh S., 1917- 2009

عنوان و نام پدیدآور: آدوایتا در ذن و تائو/ رامش بالسکار؛ ترجمه‌ی لیلا امانت.

مشخصات نشر: تهران: ترنگ، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۱۴۵ص؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۸۳۳۶-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی:

Advaita On Zen and Tao : Insights On Huang Po & Lao Tzu , 2012.

موضوع: ادوایتا

Advaita: موضوع

موضوع: آگاهی -- جنبه‌های مذهبی -- ذن

Consciousness -- Religious aspects -- Zen Buddhism: موضوع

موضوع: فلسفه تائوئیسم

Taoist philosophy: موضوع

شناسه افزوده: امانت، لیلا، ۱۳۵۳-، مترجم

رده بندی کنگره: B۱۳۲

رده بندی دیویی: ۱۸۱/۴۸۲

شماره کتابشناسی ملی: ۶۰۰۸۷۹۹

آدوايتا در ذن و تائو

رامش بالسکار

مترجم: ليلا امانت ملايي

 torang_pub
 @nashretorang
www.nashretorang.com

آدوایتا در ذن و تائو

رامش بالسکار

مترجم: لیلا امانت‌ملایی

ویراستار: مهسا مهدیلو

صفحه آرا: آتلیه ترنگ

لینوگرافی و چاپ: پردیس دانش

چاپ سوم: ۱۴۰۱

تیراژ: ۲۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۶۸۳۳۶-۴

آدرس: خیابان کارگر جنوبی، خیابان روانمهر، تقاطع خیابان دانشگاه، کوچه میتر، پلاک ۷، واحد ۴

تلفن: ۶۶۴۷۰۳۷۶ / ۶۶۴۰۳۵۲۰ همراه: ۰۹۱۹۹۶۴۶۲۲۴

حق چاپ محفوظ است

nashretorang@gmail.com

فهرست

۷	 سخن مترجم
۹	 آدوایتا در ذن
۱۱	 پیش‌گفتار
۱۵	 مقدمه
۱۰۹	 آدوایتا در تائو
۱۱۱	 پیش‌گفتار
۱۱۳	 مقدمه

سخن مترجم

مطالب این کتاب توضیحی است برای شناساندن جوهر اصلی آن بخش از معنویات شرقی که یگانگی محض الهی را حقیقت مطلق می‌داند و در مقابل، کل جهان مشهود و محسوس و کائنات را وجودی مجازی می‌شمارد که از حقیقت یا ذات مطلق متجلی شده و عینیت یافته است. این ذات یگانه در ما نیز حضور دارد، ولی با تصور فاعلیت و هویت فردی، مفهومی ذهنی به نام «من» در ما پدید آمده که بر روی آن وجود حقیقی پرده می‌کشد و کثرت ظاهری پدیده‌های جهان متجلی ما را از دیدن وحدت هستی باز می‌دارد.

هستی جهان متجلی، بر بنیاد اضداد متقابل، همچون: نیک و بد، زشت و زیبا، بلند و کوتاه، دور و نزدیک، سخت و آسان، عشق و نفرت، روشنایی و تاریکی و نسبیت‌های حاصل از آن‌ها استوار است و ادراک حقیقت اساساً، نه با دانش اکتسابی به وسیله‌ی حواس و پردازش‌های ذهنی ما — که دچار محدودیت‌های ناشی از این عوامل است — بلکه با فراتر رفتن از مفاهیم ذهنی و از طریق اشراق و روشن بینی حاصل می‌شود. بینش «آدویتا» که واژه‌ای سانسکریت به معنی «نادوگانگی» است، بر محور این موضوع، نقطه‌ی اصلی توجه نویسنده‌ی کتاب است.

آدوايتا در ذن

پیش‌گفتار

متن چون‌چو^۱ یادداشت کوتاهی است که پی‌ای شیو^۲ حدود سال ۸۵۰ میلادی، در شرح گفته‌های شی‌یون^۳ استاد بزرگ ذن در شهر چون‌چو، در کشور چین نوشته است. شی‌یون سال‌های بسیاری در کوه‌های هوانگ‌پو^۴، تارک دنیا زندگی کرد و پس از مرگ، فقط به همان نام شناخته شد. او را یکی از استادان بزرگ شاخه‌ی جنوبی فرقه‌ی ذن بودیسم می‌شناسند که آیین «نادوگانگی» یا «اشراق ناگهانی» را تعلیم می‌داد.

همان‌طور که زبان انگلیسی در آمریکا، انگلیس و هند یکسان شناخته می‌شود، آموزه‌های گوناگون «نادوگانگی» لائوتزو^۵، بنکی^۶ و آشتاواکرا^۷ نیز همگی به حقیقت غیرذهنی واحدی دلالت دارند.

به این گفته توجه کنید: «وجود اشیا به‌عنوان هویت‌های مجزّا یا نامجزّا

1. Chün chou

2. P'ei Hsiu

3. Hsi Yün

4. Huang Po

5. Bankei

6. Lao Tzo

7. Ashtavakra

هر دو مفاهیمی دوگانه‌اند. کسی که آب می‌نوشد، به‌خوبی می‌داند که آب سرد است یا گرم.^۱ این نقل قول از هوانگ پورا ممکن است رامش بالسکار^۱، استاد هندی آدوایتای^۲ نوین نوشته باشد. رامش این نکته را در صفحات این کتاب، در تفسیرهای خود از متن «چون چو» به‌روشنی، توضیح می‌دهد. او هر بخش را با توضیح کلام اصلی هوانگ پو شروع می‌کند و سپس، معنی آن را در چارچوب مفاهیم آدوایتا ویلانیاروشن می‌کند.

در این‌جا به چند نکته‌ی مفید درباره‌ی تفاوت‌های عبارت‌پردازی که مربوط به مفاهیم کلیدی است، اشاره می‌کنیم: در ذن، وقتی کلمه‌ی «ذهن» به‌صورت اسم خاص به‌کار می‌رود، به همان چیزی اشاره می‌کند که آدوایتا آن را «هوشیاری» یا «آگاهی غیرفردی» می‌نامد و «ذهن» به‌صورت اسم عام معادل «هوشیاری فردی» یا «ایگو» است (که در شخص معمولی، مبتنی بر حس فاعلیت فردی و ذهن متفکر است).

جایی که هوانگ پو می‌گوید: «وقتی بدن و ذهن به‌عملکرد خودانگیخته و طبیعی برسند، راه طی شده و ذهن فهمیده شده است.» (فصل ۲۹)، آدوایتا ممکن است آن را این‌طور بیان کند: «در نبود حس فاعلیت فردی، به نظر می‌رسد که تمام اعمال پدیدآمدن‌های خودانگیخته در هوشیاری یا آگاهی در حرکت‌اند و این تنها چیزی است که وجود دارد.» و وقتی هوانگ پو از کلمه‌ی «بودا» استفاده می‌کند مثل این جمله: «بودای همیشه‌موجود، بودای فرم یا وابستگی نیست.» (فصل ۲)، اشاره‌اش به مردی نیست که ۲۵۰۰ سال پیش در هند می‌زیسته است. همین‌طور، وقتی رامش از کلمه‌ی «خدا» استفاده می‌کند، منظورش پیرمردی با ریش

1. Ramesh Baleskar

۲. بینش آدوایتا، واژه‌ای سانسکریت به معنای نادوگانگی.

آدوایتا در تائو ۱۳

سفید نیست که درباره‌ی گناهکاران به داوری می‌نشیند. هردوی آن‌ها به منشأ - ابدیت - ذهنیتِ محضِ تهی از هر عینیت یا حقیقت وجودی ما اشاره می‌کنند.

مقدمه

در آموزه‌های اساتید ذن، یقیناً توضیحی عالی از نوعی دریافت درونی درست از حقیقت بنیادین می‌توان دید، که بی‌شبهت به توضیح آدویتا از همان حقیقت بنیادین نیست که از زبان اساتیدی همچون آدی شانکاراچاریا^۱ و حکیم جنانشوار^۲ بیان می‌شود. درواقع، نظریه بر این باور است که بودیدارما آیینی با خود بسیار کهن، از هند به چین آورد.

هوانگ‌پو از طرف بسیاری افراد، بنیان‌گذار فرقه‌ی بزرگ لین‌چی^۳ (رین‌زایی) به‌شمار می‌رود که همچنان در چین پیروانی دارد و به گونه‌ای فراگیر، در ژاپن در حال رشد است. هوانگ‌پو در ژاپن، عموماً با نام اُباکو^۴ شناخته می‌شود.

پیروان ذن برای رسیدن به روشن‌بینی از طریق تولدهای مکرر و گوناگون، که به‌طوری‌گریزناپذیر و بسیار طولانی با باری از رنج و ناآگاهی همراه است، مایل نیستند. آن‌ها تمایلی ندارند که با نهایت کُندی به آن

1. Adi Shankaracharya

2. Jenaneshwar

3. Lin Chi

4. Obaku

تجربه‌ی متعالی‌ای برسند که عُرفای مسیحی با عنوان «وحدت با الوهیت» آن را توصیف کرده‌اند. آن‌ها به امکان تحقق روشن‌بینی کامل با پشت سر گذاشتن تفکر مفهومی و رسیدن به درکِ شهودی باور دارند. این کتاب عمدتاً، براساس «آموزش ذنِ هوانگ‌پو» استوار است که جان بلوفلد^۱ در سال ۱۹۵۸، آن را ترجمه کرده است.

رامش بالسکار